

16 maart 2022

Standpunt VVSG over Conceptnota krijtlijnen en timing wijzigingsvoorstellen regelgeving begraafplaatsen en lijkbezorging: reactie lokale besturen

Dit document is goedgekeurd door	Raad van Bestuur 16 maart 2022
Waarover gaat het?	Standpunt over de conceptnota van de Vlaamse regering inzake krijtlijnen en timing wijzigingsvoorstellen regelgeving begraafplaatsen en lijkbezorging
Aansluiting op strategische speerpunten VVSG	VVSG-memorandum 2019 : 'Volwaardige lokale autonomie en beleidsruimte'
Traject	Bestuurlijke Commissie Krachtig(e) besturen 15 februari 2022 Dagelijks bestuur 9 maart 2022
Verantwoordelijke stafleden	Lotte Van Liefde
Belang voor de lokale besturen	De voorgestelde aanpassingen van de regelgeving over begraafplaatsen en lijkbezorging hebben gevolgen voor de praktische organisatie van begraafplaatsen en crematoria door lokale besturen. De VVSG pleit daarom voor een weloverwogen aanpak.

Samenvatting standpunt:

De VVSG, Burgerzaken Vlaanderen en het Netwerk Begraafplaatsen Vlaanderen hebben de conceptnota van de Vlaamse regering van 17 december 2021 met de krijtlijnen en de timing van de wijzigingsvoorstellen op de regelgeving van begraafplaatsen en lijkbezorging doorgenomen en komen tot de volgende standpunten:

- Akkoord met volgende voorstellen tot bijsturing:
  - De privatisering van de crematoria zoals beschreven in de conceptnota;
  - Het toelaten van entiteiten zonder urnenveld, strooiweide en columbarium;
  - Het mogelijk maken van gezamenlijk vervoer van stoffelijke overschotten en het verduidelijken van wat vervoer op een passende wijze inhoudt;
  - Het introduceren van een onderhoudsplicht voor alle concessies;
  - Het toelaten van concessies voor urnenvelden en natuurbegraafplaatsen.
- Akkoord met volgende voorstellen tot bijsturing, maar met bedenkingen:
  - Mogelijkheid voor crematoria om enkel over een technische ruimte te beschikken, met de vraag wie instaat in voor het openbaar gedeelte;
  - Opname van nieuwe technieken van lijkbezorging in het decreet, maar humusatie op gelijke voet als resomatie opnemen;
  - Opname van de mogelijkheid om geen uitvaartritueel te houden in de laatste wilsbeschikking, maar ook de schenking van het lichaam aan de wetenschap opnemen;
  - De afschaffing van de verplichting om een pacemaker te verwijderen bij crematie, maar graag uitbreiden naar andere apparaten.
  - De digitalisering van het aangifteproces, inclusief een vereenvoudiging van de verschillende federale attesten bij overlijden, maar het moet duidelijk zijn wie welke rol op zich neemt.
- Niet akkoord met de volgende voorstellen:
  - De subsidiestop;
  - Het behoud van het advies van de tweede beëdigde arts;
  - Het behoud van het principe dat de beslissingsverantwoordelijkheid voor asbestemming bij de nabestaanden en in de tweede plaats bij de persoon die gedurende de laatste periode van het leven van de overledene met hem nauwe en frequente affectiebanden heeft onderhouden, legt;
- Een overkoepelende evaluatie en/of actualisering van de regelgeving ontbreekt, evenals de integratie van de Vlaamse regelgeving rond begraafplaatsen en lijkbezorging in één decreet.

Wijzigingsvoorstellen: toelichting bij het VVSG- standpunt

1. Context

De conceptnota van de Vlaamse Regering van 17 december 2021 werd opgemaakt in het kader van het Regeerakkoord 2019 – 2024, waarin o.m. het volgende staat:

'Het decreet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging en het decreet Lokaal Bestuur passen we aan zodat ook private actoren het initiatief kunnen nemen tot de oprichting en het beheer van een crematorium, binnen een duidelijk toezichtskader van de Vlaamse overheid (bv. op het vlak van ethiek, milieunormen,...). Daarnaast evalueren we, in overleg met de lokale besturen en andere betrokkenen (uitvaartondernemers, crematoria,...) of er nog andere actualisaties mogelijk en wenselijk zijn.'

Deze momenten van overleg met de lokale besturen vonden plaats begin 2021. Ter voorbereiding hiervan stelden de VVSG, Burgerzaken Vlaanderen vzw en het Netwerk Begraafplaatsen Vlaanderen eind 2020 een nota op met voorlopige standpunten op de voorstellen in de conceptnota over de actualisering van de regelgeving aangaande de begraafplaatsen en de lijkbezorging dd. 30 oktober 2020, zoals ingediend door Katrien Schryvers, Jo Brouns, Brecht Warnez, Katrien Partyka, Koen Van den Heuvel en Peter Van Rompuy.

Daarnaast formuleerden de VVSG, Burgerzaken Vlaanderen vzw en het Netwerk Begraafplaatsen Vlaanderen nog een aantal bijkomende voorstellen tot verbetering van de regelgeving en dat op basis van de dagelijkse praktijk.

Deze evaluatie betrof echter een ambtelijk proces dat binnen de VVSG nog niet politiek werd gevalideerd. De inname van een formeel standpunt over de concrete voorstellen in de conceptnota van 17 december 2021 dringt zich nu op.

2. VVSG-standpunt

2.1. Positief advies

De VVSG kan akkoord gaan met volgende voorgestelde wijzigingen.

2.1.1. De privatisering van de crematoria

De conceptnota vertaalt de in het Vlaamse Regeerakkoord vooropgestelde privatisering van de crematoria in de mogelijkheid voor private rechtspersonen om in te stappen in een intergemeentelijk samenwerkingsverband, waarbij deze een minderheidsparticipatie kunnen nastreven (vergelijkbaar met wat al bestaat voor de energie- en de afvalsector, cf. de bepalingen van art. 396, §2 en art. 452 decreet lokaal bestuur).

De VVSG kan zich vinden in de voorgestelde (beperkende) vertaling van de veel ruimere bepaling in het regeerakkoord. Ze vraagt dat in alle gevallen de publieke sector het initiatie recht behoudt en, cf. wat geldt voor de energie- en afvalsector, de private aandeelhouder(s) nooit een bepalende impact mag (mogen) hebben op de beleidsvoering, de strategische keuzes, enz.

2.1.2. Crematoria zonder urnenveld, strooiweide en columbarium

De conceptnota stelt voor om de verplichting dat crematoria steeds moeten voorzien in urnenvelden, strooiweiden en columbaria, te herleiden tot een mogelijkheid of helemaal te schrappen.

De VVSG gaat akkoord met dit voorstel, aangezien deze regeling geen problemen met zich meebrengt in de praktijk, maar benadrukt wel dat de mogelijkheid moet blijven bestaan: bestaande of nieuwe crematoria moeten de keuze behouden om al dan niet te voorzien in urnenvelden, strooiweiden en columbaria.

2.1.3. Vervoer stoffelijk overschot

De conceptnota stelt voor het decreet zo aan te passen dat stoffelijk overschotten niet noodzakelijk en altijd individueel moeten worden vervoerd. Daarnaast stelt de nota voor om *vervoer op een passende wijze* te definiëren als vervoer dat veilig, hygiënisch en met respect voor de overledene gebeurt.

De VVSG ziet geen bezwaar tegen het voorstel dat stoffelijke overschotten gezamenlijk zullen kunnen worden vervoerd (bv. het gezamenlijke vervoer van een overleden moeder en kind) en dat er verdere verduidelijking komt over wat het vervoer op een passende wijze inhoudt.

Door in het decreet in te schrijven dat het vervoer van een stoffelijk overschot mogelijk is zolang het op een veilige en hygiënische manier gebeurt, met respect voor de overledene, kan het decreet beantwoorden aan een aantal maatschappelijke tendensen om te werken met andere vervoersmiddelen, zoals een rouwfiets, duwkar, rouwkoets, personenwagen en dergelijke meer.

2.1.4. Onderhoud concessies

De conceptnota bepaalt dat de onderhoudsverplichting niet enkel moet gelden voor de geconcedeerde graven, maar voor alle soorten concessies die het decreet mogelijk maakt.

De VVSG gaat hiermee akkoord.

2.1.5. Het toelaten van concessies voor urnenvelden en natuurbegraafplaatsen

De conceptnota wil het mogelijk maken om naast de grafconcessies en concessies voor columbaria ook concessies op urnenvelden te verlenen op de gemeentelijke, respectievelijk intergemeentelijke begraafplaatsen. De mogelijkheid van concessies buiten de begraafplaats wordt nog onderzocht. Daarnaast moet het voorzien van een mogelijkheid om een concessie te nemen op een natuurbegraafplaats eerst worden voorafgegaan door een uitgebreid onderzoek naar de praktische realisatie en de belemmeringen daarbij.

De VVSG ziet er geen bezwaar in om in de mogelijkheid van concessies voor urnenvelden te voorzien door de terminologie in de wetgeving aan te passen en ruimer te definiëren. Dit is een typisch voorbeeld van een kwestie waarin gemeenten al handelen in de geest van de wet.

2.2. Positief advies, maar met aanvullende VVSG-vragen

2.2.1. Crematoria zonder openbaar gedeelte

De conceptnota stelt voor dat toekomstige, nog op te richten crematoria niet langer verplicht moeten voorzien in een openbaar gedeelte (d.i. een ontvangst- en wachtlokaal voor de nabestaanden, een lokaal voor het gekozen levensbeschouwelijke ritueel van de uitvaartplechtigheid en een lokaal voor de overhandiging van de as). Een technisch gedeelte, dat alleen toegankelijk is voor de beroepsmensen, zou dus volstaan.

De VVSG beaamt dat veel gemeenten en begrafenisondernemers de voorbije jaren geïnvesteerd hebben in afscheidsruimtes. Vanuit die optiek daalt dus de nood om nieuw op-

gerichte crematoria te verplichten te voorzien in een openbaar gedeelte. Toch rijst de maatschappelijke vraag bij wie de concrete verantwoordelijkheid ligt om in dergelijke openbare ruimtes te (blijven) voorzien. In deze optiek moet de mogelijkheid blijven bestaan om te voorzien in crematoria mét een openbaar gedeelte, naargelang de nood hieraan in de toekomst.

2.2.2. Nieuwe technieken van lijkbezorging

De conceptnota staat open voor de opname van nieuwe technieken van lijkbezorging, maar stelt dat voor de introductie hiervan geen aanpassing van het decreet nodig is, omdat het decreet vandaag al bepaalt dat nieuwe manieren van lijkbezorging via een uitvoeringsbesluit kunnen worden vastgelegd.

De VVSG staat hier positief tegenover maar wenst toch te wijzen op de noodzaak om eventueel nieuwe technieken voldoende regelgevend in te bedden en de mogelijkheid zelf tot het voorzien in nieuwe technieken in de wetgeving zo ruim mogelijk te formuleren, zodat nieuwe vormen van begraving die in de toekomst nog zouden ontstaan en die ethisch en op het vlak van milieu-impact en - wetgeving aan de voorwaarden voldoen ook meteen een decretale basis kennen.

Los van de vraag of deze nieuwe technieken bij decreet of bij uitvoeringsbesluit moeten worden ingevoerd, merkt de VVSG ook op dat erop moet worden gelet dat na voldoende wetenschappelijk onderzoek de techniek van humusatie (en dan vooral deze in gecontroleerde omstandigheden) op gelijkwaardige wijze als de techniek van de resomatie in nieuwe regelgeving wordt opgenomen.

2.2.3. Opname van alternatieve manieren van lijkbezorging in de laatste wilsbeschikking

De conceptnota stelt voor om het document van de laatste wilsbeschikking aan te vullen met de mogelijkheid om aan te geven dat men geen uitvaartritueel verkiest. In dat kader zal het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2006 tot vaststelling van de wijzen van lijkbezorging, de asbestemming en de rituelen van de levensbeschouwing voor uitvaart opgenomen in laatste wilsbeschikking moeten worden aangepast.

De VVSG kan zich hierin vinden aangezien het belangrijk is dat de overheid de burgers bij leven al stimuleert om na te denken over wat er na het overlijden moet gebeuren. Er wordt in de conceptnota ook gesproken over de mogelijkheid om het lichaam af te staan aan de wetenschap, met de stelling dat de VVSG, Burgerzaken Vlaanderen vzw en het Netwerk Begraafplaatsen Vlaanderen geen voorstander zouden zijn van de opname ervan in de laatste wilsbeschikking. Dit klopt echter niet: het document van de laatste wilsbeschikking zou ook deze keuze moeten opnemen, maar de haalbaarheid van de naleving ervan moet dan wel afhankelijk worden gemaakt van de acties van de nabestaanden, die daartoe de noodzakelijke voorzorgsmaatregelen moeten nemen. Deze voorwaarde voor naleving kan ook algemener worden toegepast op andere, nieuwe wijzen van lijkbezorging. Indien de nodige voorzorgsmaatregelen niet werden genomen door de nabestaanden, kan de VVSG zich bovendien ook vinden in het voorstel om de verplichting op te nemen dat nabestaanden in een alternatieve (tweede) keuze voorzien. Er zijn daarnaast nog andere praktische problemen verbonden aan de laatste wilsbeschikking die niet worden besproken in de huidige nota. Zo zijn een aantal keuzes in de wilsbeschikking van nature 'afdwingbaar' (bv. crematie of begraving), terwijl andere dat niet zijn en eerder voorkeuren uitmaken voor bv. het levensbeschouwelijke ritueel (de bedienaar van de eredienst van de levensbeschouwing in kwestie kan weigeren het rituel-

eel uit te voeren) of de gemeente van begraven (wat substantiële extra kosten met zich meebrengt als bv. enkel een concessie mogelijk is). De conceptnota stelt dat een laatste wilsbeschikking afdwingbaar is, maar dit is aangetoond een niet werkbare piste. In het kader van een actualisering is het evident dat burgers zelf instaan voor het opladen van wilsbeschikkingen en /of uitvaartcontracten in een speciaal daartoe ontworpen uniform digitaal portaal, los van het Rijksregister.

Wil men maximaal inzetten op het belang van de laatste wilsbeschikking, zoals werd aangehaald in de conceptnota, dringt een diepgaander onderzoek naar nieuwe manieren van registratie en een grondige herwerking van de regelgeving zich op. De VVSG vraagt dat dergelijke vragen van digitalisering eerst goed worden onderzocht om praktische toepassingsproblemen te voorkomen en dat de Vlaamse Regering hier een visionaire en overkoepelende verantwoordelijkheid opneemt in de concrete realisatie hiervan (naar analogie met punt 2.2.5.).

2.2.4. Uitbreiding afschaffing verplichte verwijdering pacemaker

De conceptnota bepaalt dat het nieuwe type pacemaker niet langer verplicht verwijderd moet worden voor crematie of begraafing en dat kan worden aanvaard dat een dergelijk implantaat in het lichaam achterblijft. Dat vereist een aanpassing van *het besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2004 tot organisatie, inrichting en beheer van begraafplaatsen en crematoria*.

De VVSG gaat hiermee akkoord, maar wil erop wijzen dat een gelijkaardige aanpassing van het besluit moet gebeuren voor andere, gelijkaardige implantaten (bv. een deep brain stimulator) die veilig en zuiver kunnen verbrand worden. De VVSG vraagt daarom deze regel zo ruim mogelijk te formuleren zodat makkelijk kan worden beantwoord aan toekomstige technologische ontwikkelingen.

2.2.5. Digitalisering aangifte van overlijden en vereenvoudiging attestering

De conceptnota gaat voor een maximale digitalisering van het aangifteproces van overlijden, inclusief een vereenvoudiging van de verschillende federale attesten die in het kader van het vaststellen van het overlijden moeten worden opgesteld.

De VVSG juicht dit uiteraard toe, maar merkt op dat het in dit kader ontbreekt aan een overkoepelende visie. Het voorstel om de digitalisering verder uit te werken via het project "Gemeenten zonder gemeentehuis" zal leiden tot een versnipperd digitaal landschap. VVSG verwacht dat de Vlaamse Regering in dit digitaliseringsproces een faciliterende rol opneemt in relatie met de Federale Regering en dat de te nemen acties hierin verder reiken dan het project "Gemeenten zonder gemeentehuis". Dit impliceert ook een verdere inbedding van dit digitaliseringproces in het regelgevend kader. Het na te streven doel zou hier het realiseren van een eenvormig digitaal systeem voor het volledige grondgebied moeten zijn (zoals eerder bepaald in punt 2.2.3.). Een dergelijk initiatief kan niet zomaar aan de lokale besturen worden overgelaten en zou passen in de geest van het Vlaams Regeerakkoord om de regelgeving en procedures te vereenvoudigen, actualiseren en laten beantwoorden aan de digitale mogelijkheden van deze tijd.

2.3. Andere VVSG-voorstellen

2.3.1. Advies tweede beëdigde arts bij crematie

De conceptnota bepaalt dat de regeling waarbij er in geval van crematie verplicht een *advies* van een *tweede* beëdigde arts moet aanwezig zijn, behouden blijft.

In het verleden werd echter al vaker aangegeven dat deze regeling toe is aan actualisering. De VVSG vraagt een beperking of zelfs afschaffing.

De VVSG stelt vragen bij de argumentatie om dit verplichte tweede advies te behouden: zo stelt het advies van het College van Procureurs-Generaal dat er eerst een alternatieve regeling met voldoende waarborgen moet bestaan om ervoor te zorgen dat een verdacht overlijden nog steeds aan het licht kan worden gebracht als er geen tweede advies vereist is. Dit impliceert dat een verdacht overlijden mogelijk niet aan het licht zou komen, mocht de dubbele attestering worden afgeschaft. Er zijn geen cijfers die deze theorie ondersteunen.

Bovendien zou in deze optiek het advies van de tweede beëdigde arts te allen tijde vereist moeten blijven, terwijl hierop tijdens de huidige coronapandemie al meermaals een afwijking werd toegestaan voor overlijdens die plaatsvinden in ziekenhuizen en woonzorgcentra. Er zijn geen gevallen bekend die aantonen dat er tijdens de coronaperiode problemen zijn gerezen met de vaststelling van een verdacht overlijden.

De ervaring van de gemeenten leert dat de huidige procedure een bijzonder dure formaliteit geworden is die haar doel voorbijschiet. De pijnpunten daarbij zijn:

- er worden (nog steeds) geen eenduidige tarieven gehanteerd voor de door de ambtenaar van de burgerlijke stand aangestelde beëdigde artsen. Bovendien zijn deze diensten vanaf 1 januari 2022 btw-plichtig geworden, wat de budgetten van de lokale besturen bijkomend verzwaart.
- er doen zich nog steeds en herhaaldelijk problemen voor wanneer er teruggevorderd moet worden bij de Waalse en Brusselse gemeenten
- de vaststellingen door de beëdigde artsen in de praktijk vormen geen meerwaarde voor de eerste vaststelling. De beëdigde artsen moeten aan geen enkel andere voorwaarde voldoen om deze vaststellingen uit voeren dan te beschikken over het diploma van arts. Er is geen verdere specialisatie of opleiding vereist om de vaststellingen bij overlijden adequaat te kunnen uitvoeren.

De VVSG gaat akkoord met het College van Procureurs-Generaal dat stelt dat het doel moet zijn om een verdacht overlijden op een efficiënte manier aan het licht te brengen maar het alternatief van een checklist met bijkomende opleidingen voor betrokken artsen is niet werkbaar en heft dit overbodige tweede advies niet op.

Betere pistes van remediëring kunnen zijn:

- naar analogie met de regeling in Nederland een systeem van gespecialiseerde schouwartsen invoegen of;
- kwaliteitseisen stellen aan de vaststellingen door de artsen in samenwerking met de anatoom-pathologen en forensische centra of;
- enkel overlijdens die in een niet-gecontroleerde omgeving plaatsvinden (bv. thuis) laten onderzoeken door een beëdigd arts, naar analogie met de huidige 'coronaregeling'.

Mocht er toch voor gekozen worden de huidige regeling te behouden, rijst de vraag of dit nog een taak moet zijn van de lokale besturen, die niet over de nodige middelen noch over de medische expertise beschikken om deze controle op een kwalitatieve wijze uit te voeren.

2.3.2. Beslissingsverantwoordelijkheid voor asbestemming

De conceptnota wil het principe behouden dat bij gebrek aan een wilsbestemming, voor in het decreet bepaalde asbestemmingen een gezamenlijk schriftelijk verzoek vereist is van zowel de echtgenoot of van diegene met wie de overledene een feitelijk gezin vormde als van alle bloed- of aanverwanten van de eerste graad. De nota voegt daaraan toe dat bij gebrek aan nabestaanden in de eerste graad de beslissing over de asbestemming bij de persoon die gedurende de laatste periode van het leven van de overledene met hem nauwe en frequente affectiebanden heeft onderhouden, wordt gelegd.

Voor de VVSG betekent het behoud van de regeling dat de problemen in de praktijk zullen blijven bestaan: als er betwistingen zijn binnen de familie of wanneer nabestaanden in het buitenland wonen, geen bekend adres hebben achtergelaten of niet meer bekwaam zijn om te ondertekenen, is het vaak onbegonnen werk om tot een gezamenlijk schriftelijk verzoek te komen.

Bovendien gaat ook de voorgestelde aanvulling voorbij aan problemen in de praktijk: een gemeente beschikt doorgaans niet over de middelen om correct te beoordelen wie de laatste periode nauwe en frequente affectiebanden heeft onderhouden met de overledene.

De VVSG stelt daarom voor de beslissingsverantwoordelijkheid voor de asbestemming te leggen bij diegene die het op zich neemt om in de lijkbezorging te voorzien. Die persoon is als rechtsfiguur (juridische term: de sterkmaker) immers al lang gekend en door de rechtspraak geijkt als de persoon die het best de wil van de overledene ter zake kent en wenst uit te voeren. Tegelijkertijd sluit de rechtsfiguur ook aan bij maatschappelijke evolutie naar nieuwe samenlevingsvormen.

2.3.3. Subsidiestop

De conceptnota stelt dat er niet langer een noodzaak is om subsidies toe te kennen voor de bouw van infrastructuur van crematoria.

De VVSG vraagt om de mogelijkheid voor subsidies wel te behouden voor innovatieve investeringen door crematoria, cf. de nieuwe technieken voor lijkbezorging, energetische besparingen, enz.

2.3.4. Nood aan een overkoepelende evaluatie en/of actualisering van de regelgeving

Ondanks het feit dat de VVSG elk initiatief om de wetgeving rond de begraafplaatsen en de lijkbezorging leesbaarder en duidelijker te maken toejuicht, wil zij toch algemeen opmerken dat de evaluatie van het decreet op de begraafplaatsen en lijkbezorging ambitieuzer kan ingevuld worden met een regelgeving die meer is toegespitst op de dagelijkse praktijk.

De wijzigingen die worden voorgesteld in de conceptnota kaderen immers niet meteen in een overkoepelende evaluatie en/of actualisering van de regelgeving. Hoewel er op sommige punten een inspanning wordt geleverd om de theorie van de regelgeving in overeenstemming te brengen met de praktijk, zoals het toelaten van concessies voor urnenvelden en natuurbegraafplaatsen en het introduceren van een onderhoudsplicht voor alle concessies, zijn dit vandaag geen prangende problemen die een decretale verankering vereisen. De Vlaamse regelgeving rond begraafplaatsen en lijkbezorging blijft sterk versnipperd in verschillende documenten, wat de duidelijkheid van de bepalingen en de eenvormige uitvoering in de praktijk niet ten goede komt. De voorstellen in de nota zullen dit niet verhelpen. De voorgestelde manier om te komen tot digitalisering en ver-

eenvoudiging is hier een goed voorbeeld van het gebrek aan overkoepelende visie en de nood aan een verdere uitwerking in de diepte.

Uit overleg met andere actoren uit de sector, zoals de Uitvaartunie, blijkt dat de organisaties op heel wat punten dezelfde mening toebedeeld zijn, met uitzondering van de voorgestelde privatisering en de invulling en verdeling van de taken op de begraafplaats.¹

Ondanks deze tegenstrijdige standpunten zitten de onderlinge organisaties voor het overgrote deel echter wel op dezelfde lijn, wat bijdraagt aan de nood om de evaluatie van de regelgeving op een bredere manier te gaan benaderen.

De VVSG blijft samen met Burgerzaken Vlaanderen en het Netwerk Begraafplaatsen Vlaanderen bereid om haar input en expertise aan te bieden, niet alleen in de verdere uitwerking van de voorstellen uit de nota in het decreet en de uitvoeringsbesluiten, maar in de algemene evaluatie van de regelgeving zelf. De drie organisaties beschikken hiervoor over een concreet voorstel van een aangepast en geïntegreerd decreet. Ze willen dit de komende periode verder in detail uit werken en voor leggen aan de andere betrokken actoren in de sector.

Ze zijn bovendien graag bereid om mee te werken aan andere, niet-wetgevende initiatieven die in dit kader nog zouden kunnen ontstaan, zoals bijvoorbeeld de uitwerking van een kwaliteitscharter in de uitvaartsector.

---

¹ Zo kunnen VVSG, Burgerzaken Vlaanderen en het Netwerk Begraafplaatsen Vlaanderen zich vinden in de voorgestelde wijze van privatisering, wat niet geldt voor de Uitvaartunie. Voorts staan lokale besturen niet weigerachtig tegenover het toebedelen van bepaalde taken (zoals: het in het graf laten zakken van de kist met stoffelijk overschot, het uitstrooien van de assen, het bijzetten van de assen in een columbarium) aan derden, terwijl de Uitvaartunie hier geen vragende partij is.